

מנאומי סולד וליפכקי בוועידת הליברלנד

הנדישה סולד:

סתוך העבודה בסכנית התקציב המאוזן. המנדט שנתן ע"י הקונגרס בבאזל להנהלה החדשה, שיש לו הכבוד להיות חברה לה — זהו כבוד, ירדני, הפעיק בעינינו, ושלא אוכל לשאת אותו אלא בעזרתכם — הא מתייבנו לשלשה עיקרים: לרעת כי כל כובד האחריות מוטל עלינו, לא לעבור את תחומו התקציב שנחקבל ולהשיך את פעולתנו באופן קונסטרוקטיבי, הרשו נא לי לבחון, כיצד כאני לירי תקציב זה, ומה פירושו?

עובדי קרטומינו לארצותיהן הודיעונו בבאזל, כי ההכנסות לשנת הבאה הן סוגר בלות סאור ולסיכך אישרנו תקציב מצומצם וכאן, פירושו של תקציב זה הנהו: צמצום הצרכים בא"י, כסוידהנרענות, עצומה העין על שמונת אלפים הפועלים מחוסרי-עבודה הנמצאים בארץ, אטיסת און לקריאת הטוני היהודים כנולד הסגרים קים על שעי הארץ — תקומה היחידה. התקציב שלנו פירושו: סגור את שערי ארץ ישראל, לחנועת-החיוץ הסבירה ציורים וצעירות לקראת חיי עבודה בארץ איסר התקציב שלנו: אף אחד סכם לא יכנס ארצה! עם התקציב הזה, אשר אנוהו עובדים בו עתה, לא נוכל להתמאר בפני ארצות אחרות לאמור: ישנה ארץ אחת אשר שעריה פתוחים ליהודים, אף ארץ ישראל, אף ביתנו אנו, אף שעיו פתוחים לפנינו, אני חוזרת: אף ארץ ישראל אין שעריה פתוחים — זה פירוש התקציב המאוזן שקבלנו.

שכנע ימים עבר על הקונגרס כיוכום על האירוא האמריקאית הזאת ושכנע שני עבר על הקונגרס עד אשר נמצאו שלשת

מה אירע בבאזל? קרה רבי חדש אשר לו אתם אחראים עיי שלחובכם, המה באו לירי החלטה, כי סאובתנו להכניס את שיטת-הנהלה אמריקאית, הנהלה קטנה וטרובות, וזהו התכנית האמריקאית שהעבירוה ציוני אמריקה, ברם, התאמינו כי ששהורחקו האנשים ינוצרה אכסקוטיבה סאוודת — הישנ כבר מצב אירואלי? אסור לשנות ולהגדר אחרי אמונה כזו, העיקר הוא שנייהשיטה הנשמטנו, בשנוי זה מדוכה אחריות גדולה ותפקיד קשה.

הנהלה החדשה היא בלתי מפלגתית וצריך להעיר, שהיא איננה הנהלה של מנחים, תרשינו לתקן טעות אחת החוזרת ונשנית ביחוד בעתונות האית, סבורים, כי הנהלת-המסחים לפנינו, סברה זו איננה נכונה, כי הנהלה כזו לא היתה גם פאשאלותי של הקנרים, מתפקודה של הנהלה למנות מנחים, להציא את אנשיהסקצו הסתאיים לכל מחלקה, לשים עין פקחה כדרכי-ההגשמה של תפקידיהמחלקית, סזפקודה של הנהלה לשמור עי ההתאסה המדיקת של היוצאות להכנסות ושלא להרשות לקביעת תקציבים בלתי אחראיים ובלתי סב ססים, ארים אין זה סספיק, לו באנו בפני הקנרים העתיר לבוא והבאנו בה רק תקציב סאון והיינו סתארים כי הנשמנו את-הפריני צים של שסקיות, שאינה נעשית אלא באיזום החותך בכשר החי של הישוב בארץ, כי או היתם רשאים לומר לנו, כי לא היינו קבריניטים נאמנים, בהיותנו סמונים על כספכם, עלינו להרחיק לבת, עלינו גם ל-יבין תכ-ית-עבודה קינסטרוקטיבית לעתיד לבוא על יסוד הנסיון שנרכיש לנו

או בטיחני שלא נלך לקראת הצלחה, עלינו להלחם ברעה וזאת, נטילת התחייבויות כספיות גדולות סתוך סרת-הבטחון, שהקביה יצילנו כהם הסרו ונוכל לכסות את התקציב הסגור — הנה רשימה הנספרת הישנה, בעקבותיה הנו נחרבה הכלכלה האית שינו ודגנו להצהיר נמרצות, כי ההנהיצ לא הלך בדרך הוו.

אנו צריכים להוכיח גם לאנף הימני ונכ לאנף השמאלי, כי שאיפתנו להשליט את דרכי, ה-ישינסיי אינה סותרת בשום פנים את רצון הציוני האמתו להנשים את חונו, אנו צריכים להרגות — זאר, צריכים לסייע לנו בכך — כי, אפינסיי סוסחיות, כשיון הסעצה בשאלות יסיוני אינם סתנגרים בשום אופן לרצוננו להנשים את אירואלי התנועה הציונית.

אחד התפקידים הראשיים של ההנהיצ באיי וזוא הפנע הסתמיד עם חלק ההנהיצ היושב בלונדון, עלינו, לשל, לשים עין לכל הסתרחש ביחסים ההררניים שבין היהודים והערבים, לסען נוכל להודיע על הכל בספורות ללונדון ולהציע את ההצעות הדרושות, כבוא, למשל, יהודי לקנות קרקע סאת ערבי, סתחילה ססכת של ססים וארגויות, שבעל הקרקע לא ירע עליה סתמול שלשום, אנו סתרוצצם כמשרדי המסשלה והיא אוסרת לנו: סעט אורך דה, כס-וצת-הימים יבוא הכל על סקוטו כשלום, אולם היהודים אין להם לא כוח ולא סכלנת, אנו צריכים להבוא את כל הסקרים האלה לפני סמשלת המנדטים, לסען תבין כי דברים אלה ודומיהם טעונים תקין מירי כרי שלא נר פלאים בע ודגנו.

תפקיד חשוב לנו כקביעת יחסינו אל הישוב היהודי המאורגן ואל הועד הלאומי, חוקת-הקהלות שנתספרבמה זה סקרוב טטעם

המסשלה קובעת ססכית רחבה לקהלות ואכט נומיה חשיבה בהטלת סם עצמי וארי טן הקילות, בפני ההנהיצ נפתח כוח כר רחב לעבודה אחראית.

הדאנה העיקרית הסכבירה כשעה זו עלינו היא השאלה של שמונת אלפים מחוסרי העבודה, אין אנו סתכינת לעסוד באריות על הפרובלמה הוו ואין כל טעם לסתוח בוטוחים, זהו אסון אשר קרנו וסחויבים אנו לנהוג בו את סרת-הרצינות של אנשים סבירים כשעת אסון, חוכנתנו לרכו את כל הכוחות כדי להקטין עי-כמה שאסשר את סרת האסון.

אחור לעניי: מה לעשות ככספים הסצומצמים ישי ברשותנו, הנהרום ספעלם קיטים? הנו יב את אסר בנינו בסעך עשות רשנים? הרשוני לתת דונסאות:

באת לקלילנד ביום השישי בבוקר, כל אותו יוב, וכל יום השבת ומוצישישבתו ועינתי — אני ושני ירדים סוכחים אתי — בתעורה של המסשלה, של ההנהיצ, של הנוכרות הציונית, רשיכות כולן לשאלה אחת — לסחלקת-החנוך, התקציב ש-תקבל כקונגרס לעניי החנוך נתקטע עד לירי 106 ארץ דולה, הוכרחנו לספר סיר 76 מורה, דיר לוריא הודיע, כי לא יוכל לעבוד כססנת התקציבית הוו והתמאר, סרכו הסורים שלנרף לנו: אי אפשר, אבל לא היתה דרך אחרת בפנינו, אילו ססכנו על תקנות וחסרי-שמים ואסרנו ביכנו, כי הכסף יצטבר איך-שהא, כי או נמצאנו חוזרים על הדרכים הישנות ולא היינו שוקדים על הפחתת-התקציב, הרגשנו כי אסל חר הוכנס בבשר החי של הישוב ואנו אשר אהנו בו חתכנו וחתכנו וחתכנו בבשר הזה, חתכנו דברים חיים וקייסים שחנענו חוללתם.

רשת בתי-הספר בארץ קדסה לציונות, היא נוציה עיי סוללי-הדרכים הראשונים, עיי הוכבוציון, היא יצירת הסורים, אשר לא קבלו את מסבורתם חדשים על החדשים וקיימו את בתי-הספר סתוך עיי וקרבות, והאם יורעים אתם סהו שבר העבירה של סורה בארץ? הוא סתחיל כ-9 לים לחודש ואחרי שבע עשרה שנה של עבודה הוא סניע ל-18 לים לחודש, ומסשבורת ועומה זאת תרם המורה עשרה אחוז לכלכלת בתי-הספר, ולו אסרנו עכשיו: מסבורתך צריכה להיות עיר יתר קטנה.

אלה הם התנאים אשר לקראתם אתם שולחים את ההנהלה החדשה שסחרתם, כדי נספרה סלקת החנוך ואנו אצטרך לקחת את הפניון ולתקוע אותו בלבו של כל סורה, בלב של אלה, שנתנו את ד-תסציותם על סוכה בנין כתי-הספר בארץ, אל תהנו לי לעשות את הסעשה האבורי הזה, אולם אני סקבלת זאת עיי, אני הסכמתי למנדט שניהן לי עיי רקנרס, בתקציב הקטן שלכם, שמוכרח להיות סאון, אין לי ברירה אחרת, 76 סורים יצטרפו לסחנה של שמונת האלפים מחוסרי העבודה, אנ סספרת זאת לכם, למן תדעו את הסצב כהיותו, אים האחאיים שרתקציב יכנס כסלואו.

ובקשר עם זה עלי להגיד להם רבר דברי חשונ מאר: בודיח של סמכנית הסאוודת ססיער על תרוכות שלא שולפו, הן עולות ל-10 קו-חצה, ששני טילוינים דולר, תנו לי את הכסף הזה ורשת בתי הספר תנצל, תני לי את הכסף הזה — וסחוסרי העבודה יעברו לעבודת בנין, וההתישכות החדשה תתחיל, תנו לי את הכסף הזה ושערי האפשרויות יפתחו בפני העליה החדר

שהוא ואל יוכר לי, שהם, האחרים, שלא שלמו את דתחייבותיהם הסה האשכנזי, ואנחנו את דתחייבותינו שלמנו, גם אתם את חרבתכם לא מלאתם. אתם צריכים היותם לדרוש, לגבות, הנשים צריכות היו לתבוע סבעיהן שישלמו את אשר הבטיחו.

אולם בתנאים שלמינו אין לנו אלא להכריז על העקרון הזה: מחבתנו לקיים רק את הדברים שנגדר כחותינו ושהם בניקויא, מה שינינו בנדר-כחותינו ושינינו, ריקויא—יבטל. הנה דונסא לפניכם: אני בעצמי עזתי להריסת-סויב. גבוא לפני זמן סועט שליחי המועדים להנהיג ברדישה של אלפים לייש, כדי להציל את האסור, אסרו להג: לא נצילנו, גם לל כונה זהו רעיו ספויא, נאה, אנושי, רעיון פעולה, אולב הוא נמצא מחוץ לנדר יכ לתנו, רוצים לפונ באויר בטרם למדנו לעמוד קומטיות על רצלינו, רוצים להקים מוסדות אשר באיץ התחלות עניה כמו איי אין התנשאותם בנדר האפשרות, רננו וקיקים לסולל כונ: חדש, שיהא עשו בצורה הסתאימה ליסודות הסמחריים.

מתקדינו להעטיר כראש כל מחלקה ומחלקה אנשים המוכשרים לכך, לשם כך דרושה בקורת פעולה של כל מחלקה ולברוק את ובתיקוימה ואת התאמתה לתכניתנו, אילו דברים יורחקו, יתוקנו או יורו מחדש, אולם לא תעשה גדולה או קטנה שלא בתחסי-התקציב.

ספעלנו הוא לא קדוש בלגד, כי אם גם בריא ונרקיסיא, סאחורי התקלות והאכזבות נראה לנו הנר העולה ובוקע, עתה הנני למדש את התנאי המוקדם שהנני סחנה עם ציוני אמריקה: הבטחת חלקכם בתקציב האי, הקראני באוניכם

את המלגה של חיים נחמן ביאליק המתרה בפני הצרנדיה של בסול-תורה מחנוך לאלפיהיגוקת באיי, אובל גם להודיעכם על מלגה שנתקבלה אצלי מאת סאקר, הוא סודיע גלויות ומפורשות, שאם אמריקה לא תבטיח לו 300 איף, דולר לזרשי נר במר ורצמכר—יצא בדיפוס, הנני להבטיח כי, שאין זה אויב-שיא ואקוה כי לא תני עוהו לירי כך.

אחרי שקבלתי איום זה של סטורין סרכתי לנסוע לאיי, כל עור לא יובטח, כי סכום סציסצם ובלתי מבסיק זה, שקבלתם עליכם ישלח כסדרו ובסלואו בכל חודש וחודש, רביי הבטיחוני לעשות את הסאציצי הנדולים, כדי שיבכף ישולח, קבלתי הבטחה זו, אבל אין היא מבסיקה לי, אני דורשת הבטחה גדולה הרבה יותר מתקציב סציסצם ומסרס זה, עייכם לתת להנהלתכם תקציב, שיאפשר את סדור החנוך במלוגו, שיספק את צרכי שונת-אלפי מחסרי העידרה, ויהסכם סחדש סמקליסיוע לעובדים בשמחה בארץ חזונם, עליכם לתת תקציב שיאפשר לנו לגשת להתישבות חדשה, שיסחה סחדש את שערי הארץ לחלוץ ולעולה שעניו ולבו נשואים לסולרתו.

לואים ליפסקי: הנני ננשים השתא לפעולת-המנתי, כשרנש של אי סנוחה ואי בטחה סלוגו, אולם אין כל ספק כי עבודתנו בשנה השניה תביא לנו תהלה, ימים סופלאים הגעו לציונות, הנני סרכים לדבר על בקורת ובקורת עצמית, הבקורת נעשתה כבר לאור-החולין שלנו ואין אנו נחמדים סדבר אלא אם כן נחריבו בהסת-בקורת, הננו מתביישים לדבר על כבושים באיי, אם בא אחר לערער על האמיתיות הסוסנסמות ונסס להביע סלה

של שבת וחייב ולמדוע קצת מהתמונה השחורה—אין הרצשתי טובה עלי, כי סיד יעבדו רבים על רצלוהם ל סיל בו חשרים ולהושיכו על ספסל-הנאשמים, הנה החוצאה של הנקות הסניעה כדי קביעת נפיש, אסור לה לבקורת שתהא נהפכת לססיכולוגיה של התאבדות, אסור לה ללחמה על התקונים, שנתשתל עד כדי הלך רוח של יאוש והיס.

מהנוך עטירתנו יומיים ושעה-שעה בסחנה של א סופי-כסף מדברכים, אכרה סטנו ההכנה לגרלות הסמירית הצפינה ככושינה, ענינו כאילו סחו מראות את הסאורות הנדולים הקורנים סעל לראשית, חייבים אנו להתגבר על הלאת והסין אנו גדולת-השעה, בתולדות ישראל לא היו עידים כמו אלף סימות-הסיה, לא יתכן להסקיף תסיר עי עשר שנות הפעולה ססחן ההצהרה הבלסוראית רק כשהוסרת ההסתכלות של בקורת עצמית, צריכה גם הסתכלות שנהיקף היסודי.

אולם הבקורת והיסודית אינה נורעת במאומה כחשיבותה של בקורת מעשית כריאה, בקורת זו היא כבוש חשוב בידנו, הננו חוקים לסדי לשמוע את כל האמת לגסחה, לשמוע על סנרעותינו והסרונתינו, הסנרעות האלה לא באנו באשמת סעסר זה או אה, הן סבונות בשסי הכללית הנפסית, אין אנו יראים עור, סן תזיק עבדה זו או אחרת למנבת שלנו, אין אנו יראים עוד להגיר, כי ססשלת הסנרש סניה אבני-נוף על דרך הבנין של ביתנו הלאומי, רננו חזורים וכצהידים, שאילו הגישה לנו הסמסלה עוד וכיוצ, כי אז היונו יכולים להחיש את ספעל הבנין.

רוח הדרשה ננלחה לנו עם הקונגרס הבולאי, הספספטיס קצרי-ראי, מחבריה הסצניומים שלנו, האסטיטיקנים והחכמים רביי-החרוין העריכו את הקונגרס כסוב לבם, לדרים אין הקונגרס אלא כסת-המשהק לשעשע סמאורעות ואנשים, לכם מתאוה לסוסנסם דרוטיים אין ענינם בדברים שאינם לרוחם וסעסם, חפקידיו רפעולים של הקונגרס, הזוטנסים הסניטיים של מלחמה ועבודה—אינם סענינם.

הקונגרס הבולאי הכניס רוח חדשה לציונות והבריא והשכיח את כל ספעלנו, ויתרנו על שיסת, דה הישנה והכרונו על ויתורנו זה כמה טכא, סכלי שים לב לרוח של ונדה וסוטיים הצהרנו, שיא נשוב עיד לשישות-ההתישבות הישנות, עברו ללא שב היסוד, שהורגלנו בהם ליסול עצמנו התחייבות כהנוך סרת-כסחן נפרות לעתיד לבנו, שלטן הפיעים בשטח העבודה וההתישבות עבר ובטל ולא ישוב שד לעולמי-עדר, השלטין הזה היה סוצדק בתנאים ששררו בשנים רקודמות, עתה בטלו התנאים האלה, כחינו כהנציצ חדשה לאיי, שהיא סטורה סכל בקדת סעלנזית, סיכנה לשיתוף פעולה עם כל הכוחות היוצרים המעונינים בכנינה של איי סימן וסשסאל—הנהלה הרוצח ושרף כנסעל הבנין את כל הסעסדות כישראל בטולה ובאיץ, ראשונה נתבטא רעיון-השחרור היהודי סכוסן החדש כקונגרס הציוני הראשון שנתכנס כסאול, שנת נתבטא רצון התחיה בהצהרת בלפור לפני עשר שנים, עתה נוסדות רגלינו על מסתן של כסוי חדש לרצוננו—עלינו להיכח על יכלתנו וכשרנו לעמוד כחוסרת-הנסן, זהו חפקידה הנדול של הציונות האמריקאית.